

Výstupní zpráva z koučování

Název zprávy

„Pracovat na sobě mohu i v pracovní době. Rostu tím.“

Krátký úvod

Paní Lída dříve učila na menším gymnáziu, nyní pracuje už třetí rok jako zástupkyně ředitele na gymnáziu v krajském městě. Jejím krédem je být dobrou třídní učitelkou, dělat dobře svoji práci, jako zástupkyně maximálně pečovat o děti, rodiče a kolegy. Přihlásila se do koučování, „aby si to vyzkoušela na vlastní kůži“, jak sama říká. Dobré jméno a úroveň školy jsou pro ni důležité. Ke své práci přistupuje zodpovědně a vnímá ji jako prioritu.

Cíle

Na první schůzce jsme pro další práci klientky vybrali jako cíl *Najít si čas na studium a čtení o komunikaci.*

Dosahování cílů

Klientka si několikrát během koučování, respektive bezprostředně poté, sepsala pořadí úkolů (podle toho: co může udělat ve škole; k čemu potřebuje někoho dalšího; co může udělat doma). Podařilo se jí zredukovat školní čas strávený vyřizováním e-mailů (technicky si zajistila, že je může řešit i doma). Osvědčilo se jí pracovat na věcech průběžně a hodně dopředu. Do 8 hodin pracuje ve škole za „zavřenými dveřmi, mezi 16.–18. hodinou též. Mezitím pracuje za „otevřenými“ dveřmi. Tím získala větší čas na čtení – hlavně studium odborné pedagogické literatury.

„Změna spočívá v tom, že si uvědomuji, že tato četba má vztah k práci. Potřebuji-li si něco pročíst v práci, tak to prostě pročtu. Nenechám to až na doma. A nemám kvůli tomu špatný pocit.“

„Dnes jsem si vytvořila prostor 1,5 hodiny pro sama sebe – na koučování. S tím bych dřív měla potíže. Brala bych to tak, že na takové setkání nemám čas – protože by to přímo nesouviselo s mojí momentální prací.“

Jak jste na to přišla?

„Když chci věci dělat pořádně, musím se dál vzdělávat a potřebuji na to ušetřit čas. Práci, kterou nyní vnímám jako méně prioritní, udělám:

- a) v kratším čase (člověk dělá různé věci tak dlouho, kolik času si na ně udělá);
- b) ráno (přijdu dřív do školy).

„Když budu mít celé dopoledne na jednu pozvánku, tak jí to dopoledne věnuji. Když na ten úkol zbude málo času, tak to zkrátka bude hotové v kratším čase. Naučila jsem se říct TEĎ NE. TEĎ SEM NIKOHO NEPOUŠTĚJTE. Mohou mi to poslat e-mailem nebo mi to říci později.

Když za klientkou přijdou kolegové, že něco potřebují, probere to s nimi, změnu zveřejní na školním webu. Následnou domluvou s případnými dalšími lidmi už ale pověří některého učitele (osoby, kterých se záležitost týká, už neobchází sama). Řekne: „Ty to chceš, tak si tam zajdi a domluv si to...“ Konstatuje, že už to nevnímá jako svůj nedostatek. Uvědomuje si, že 50–60 % času tomu věnuje ona, zbytek je na kolegově. Ušetřený čas využije pro další školní témata.“

Tento projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Zefektivnila e-mailovou korespondenci. Píše sice obšírně, ale zároveň efektivně. Říká: „Sice si za den s kolegyní vyměníme i 5 e-mailů, ale spíš inklinujeme k telefonické stručnosti.“ Dobře si ale přitom promýšlí, kdo co jak asi vnímá a kde by mohla být přílišná stručnost na škodu. Konstatuje: „Ke své práci potřebuji odbornost. Jsem teď spokojenější, protože víc čtu.“

„Můj cíl bylo najít si čas na studium další literatury. „To, co potřebuji, si přečtu ve škole.“

Hodnocení

Jako pozitivní věci práce vidím:

- Někdy si průběžně během našich setkání po Skypu zapisovala kroky, o kterých jsme hovořili, a plánovala, jak je uskutečnit.
- Přemýšlela strukturovaně a byla schopna soustředit se čistě na svá témata.
- Velmi pozitivně promýšlí okolnosti svých kontaktů s ostatními lidmi na škole.

Aplikovali jste něco z koučovacích postupů na své okolí? „Například kladu kolegům koučovací otázky: no, a co na to říkáš? Co bys mohl udělat? Nechám je říct spoustu myšlenek.“

Uvědomění

„Když budu jednat více strukturovaně, budu mít víc volného času.“

„Vědomě teď častěji využívám paní asistentku, protože jsem si řekla, že se soustředím na delegování úkolů.“

„Uvědomila jsem si, že když si ve škole vezmu do ruky např. Učitelský zpravodaj nebo jdu na web, necítím to jako nepatřičné. Dělam to pro sebe, a tedy pro školu.“

„Hlídám si věci, které si hlídat mám. Cíle, které mám před očima. Pořád se ptám sebe sama: Je to v souladu s mým cílem?“

„Koučování je prima pro ty, kteří se chtějí zamýšlet nad schémata své práce, posouvat se.“

„Líbí se mi koučovací přístup, kdy se bavíme o pocitech v návaznosti na činy.“

Libor Kyncl, červenec 2011